

## Capitolul IB.11. Operații cu fișiere în limbajul C

### *Cuvinte cheie*

Fișiere text, fișiere binare,  
deschidere/ închidere fișiere, citire-scriere fișiere,  
acces direct, fișiere predefinite, funcția fflush, redirectarea fișierelor  
standard, fișiere în C++

### IB.11.1. Noțiunea de fișier

**Un fișier este o colecție de date memorate pe un suport extern și care este identificată printr-un nume.**

Conținutul fișierelor poate fi foarte variat:

- texte, inclusiv programe sursă
- numere
- alte informații binare: programe executabile, numere în format binar, imagini sau sunete codificate numeric ș.a.

Numărul de elemente ale unui fișier este variabil (poate fi nul).

Fișierele de date se folosesc pentru:

- date inițiale mai numeroase
- rezultate mai numeroase
- păstrarea permanentă a unor date de interes pentru anumite aplicații.

Fișierele sunt entități ale sistemului de operare și ca atare ele au nume care respectă convențiile sistemului, fără legătură cu un anumit limbaj de programare. Operațiile cu fișiere sunt realizate de către sistemul de operare, iar compilatorul unui limbaj traduce funcțiile de acces la fișiere în apeluri ale funcțiilor de sistem.

De obicei prin *fișier* se subînțelege un fișier disc (pe suport magnetic sau optic), dar noțiunea de fișier este mai generală și include orice flux de date din exterior spre memorie sau dinspre memoria internă spre exterior. De aceea s-a introdus cuvântul *stream*, tradus prin flux de date și sinonim cu fișier logic, deci orice sursă sau destinație externă a datelor.

*Stream* (flux de date, canal) este în acest context sinonim cu *file* (fișier): pune accent pe aspectul dinamic al transferului de date.

Programatorul se referă la un fișier printr-o variabilă; tipul acestei variabile depinde de limbajul folosit și chiar de funcțiile utilizate (în C). Asocierea dintre numele extern (un șir de caractere) și variabila din program se face la deschiderea unui fișier, printr-o funcție standard.

### IB.11.2. Tipuri de fișiere în C

#### Fișiere text

- conțin o succesiune de linii, separate prin **NewLine**
- fiecare linie are 0 sau mai multe caractere tipăribile și/sau tab

#### Fișiere binare

- conțin o succesiune de octeți

Un fișier text conține numai caractere ASCII, grupate în linii de lungimi diferite, fiecare linie terminată cu unul sau două caractere terminator de linie.

#### Caracter terminator de linie:

- **fișierele Unix/Linux: un singur caracter terminator de linie ‘\n’**
- **fișierele Windows și MS-DOS: caracterele ‘\r’ și ‘\n’ (CR,LF) ca terminator de linie**

Un fișier text poate fi terminat printr-un *caracter terminator de fișier (Ctrl-Z = EOF)* Valoarea efectivă este dependentă de sistem, dar în general este **-1**.

Acest terminator nu este însă obligatoriu. Sfârșitul unui fișier disc poate fi detectat și pe baza lungimii fișierului (număr de octeți), memorată pe disc.

Funcțiile de citire sau de scriere cu format din/în fișiere text realizează conversia automată din format extern (șir de caractere) în format intern (binar virgulă fixă sau virgulă mobilă) la citire și conversia din format intern în format extern, la scriere pentru numere întregi sau reale.

Fișierele binare pot conține:

- numere în reprezentare internă (binară)
- articole (structuri de date)
- fișiere cu imagini grafice, în diverse formate, etc

Citirea și scrierea se fac fără conversie de format.

Pentru fiecare tip de fișier binar este necesar un program care să cunoască și să interpreteze corect datele din fișier (structura articolelor). Este posibil ca un fișier binar să conțină numai caractere, dar funcțiile de citire și de scriere pentru aceste fișiere nu cunosc noțiunea de linie; ele specifică numărul de octeți care se citesc sau se scriu.

**Consola și imprimanta sunt considerate fișiere text.**

**Fișierele disc trebuie deschise și închise, dar fișierele consolă și imprimanta nu trebuie deschise și închise.**

### IB.11.3. Operarea cu fișiere

Pentru operarea cu un fișier (text sau binar) se definește o variabilă de tip **FILE \*** pentru accesarea fișierului:

#### **FILE \* - tip structură definită în stdio.h**

Conține informații referitoare la fișier și la tamponul de transfer de date între memoria centrală și fișier:

- adresa
- lungimea tamponului
- modul de utilizare a fișierului
- indicator de sfârșit de fișier
- indicator de poziție în fișier

Etapele pentru operarea cu un fișier în limbajul C sunt:

- se deschide fișierul pentru un anumit mod de acces, folosind funcția de bibliotecă *fopen*,
  - realizează și asocierea între variabila fișier și numele extern al fișierului
- se prelucrează fișierul
  - operații citire/scriere
- se închide fișierul folosind funcția de bibliotecă *fclose*.

#### IB.11.4. Funcții pentru deschidere și închidere fișiere

Funcțiile standard pentru acces la fișiere sunt declarate în *stdio.h*. După cum spuneam mai devreme, funcțiile de citire/scriere/positionare în fișier folosesc pentru identificarea unui fișier o variabilă pointer la o structură predefinită *FILE*.

##### IB.11.4. 1 Deschiderea unui fișier

Pentru a citi sau scrie dintr-un/într-un fișier disc, acesta trebuie mai întâi deschis folosind funcția *fopen*.

**FILE \*fopen (const char \*numefisier, const char \*mod);**

- Deschide fișierul cu numele dat pentru acces de tip mod
- Returnează pointer la fișier sau NULL dacă fișierul nu poate fi deschis
- Valoarea returnată este memorată în variabila fișier, care a fost declarată (FILE \*) pentru accesarea lui.

unde:

- *numefisier*: numele fișierului
- *mod*: șir de caractere (între 1 și 3 caractere):
  - *r* - readonly, este permisă doar citirea dintr-un fișier existent
  - *w* - write, crează un nou fișier, sau dacă există deja, distruge vechiul conținut
  - *a* - append, deschide pentru scriere un fișier existent (scrierea se va face în continuarea informației deja existente în fișier, deci pointerul de acces se plasează la sfârșitul fișierului)
  - *+* - permite scrierea și citirea din același fișier - actualizare (ex: "r+", "w+", "a+").
  - *t* sau *b* - tip fișier ("text", "binary"), implicit este *t*

Primul argument al funcției *fopen* este numele extern al fișierului scris cu respectarea convențiilor limbajului C.

**Numele fișier extern poate include următoarele:**

- **Numele unității de disc sau partiției disc** ( ex: A:, C:, D:, E:)
- **Calea spre fișier**: succesiune de nume de fișiere catalog (director), separate printr-un caracter ('\ în MS-DOS și MS-Windows, sau '/' în Unix și Linux)
- **Numele propriu-zis al fișierului**
- **Extensia**, care indică tipul fișierului și care poate avea între 0 și 3 caractere în MS-DOS.

Sistemele MS-DOS și MS-Windows nu fac deosebire între litere mari și litere mici, în cadrul numelor de fișiere.

**Atenție!** pentru separarea numelor de cataloage dintr-o cale se vor folosi:

- `\\` - pentru a nu se considera o secvență de caractere *escape* sau:
- caracterul `/`

*Exemple:*

```
char *numef = "C:\\\\WORK\\T.TXT";
char *numef = "c:/work/t.txt";
```

La deschiderea unui fișier se inițializează variabila pointer asociată, iar celelalte funcții se referă la fișier numai prin intermediul variabilei pointer.

Funcția *fopen* are rezultat NULL (0) dacă fișierul specificat nu este găsit după căutare în directorul curent sau pe calea specificată.

*Exemplu:*

```
//exemplu 1
char *numef = "C:\\\\WORK\\T.TXT"; // sau c:/work/t.txt
FILE * f; // pentru referire la fișier
if ( (f=fopen(numef,"r")) == NULL) {
    printf("Eroare la deschidere fișier %s \n", numef);
    return;
}

//exemplu 2
#include <stdio.h>
int main ( ) {
    FILE * f; // pentru referire la fișier

    // deschide un fișier binar ptr citire
    f = fopen ( "c:\\t.txt", "rb" );

    printf ( f == NULL ? "Fișier negasit" : " Fișier gasit");
    ...
    if (f) // dacă fișier existent
        fclose(f); // închide fișier
    return 0;
}
```

Diferența dintre *b* și *t* este aceea că la citirea dintr-un fișier binar toți octeții sunt considerați ca date și sunt transferați în memorie, iar la citirea dintr-un fișier text anumiți octeți sunt interpretați ca terminator de linie (`\0x0a`) sau ca terminator de fișier (`\0x1a`). Nu este obligatoriu ca orice fișier text să se termine cu un caracter special cu semnificația *sfârșit de fișier* (*CTRL-Z*, de exemplu).

Pentru fișierele text sunt folosite modurile:

- *w* pentru crearea unui nou fișier
- *r* pentru citirea dintr-un fișier
- *a* pentru adăugare la sfârșitul unui fișier existent
- Modul *w+* poate fi folosit pentru citire după creare fișier.

Deschiderea în modul *w* șterge orice fișier existent cu același nume, fără avertizare, dar programatorul poate verifica existența unui fișier în același director înainte de a crea unul nou.

Pentru fișierele binare se practică actualizarea pe loc a fișierelor, fără inserarea de date între cele existente, deci modurile *r+*, *a+*, *w+*. (literele *r* și *w* nu pot fi folosite simultan).

Fișierele standard de intrare-ieșire (tastatura și ecranul consolei) au asociate variabile de tip pointer cu nume predefinit (*stdin* și *stdout*); care pot fi folosite în funcțiile destinate tuturor fișierelor, cum ar fi *fflush*.

**Pentru închiderea unui fișier** disc se folosește funcția *fclose*:

**int fclose(FILE \*fp);**

- închide fișierul și eliberează zona tampon
- în caz de succes întoarce 0, altfel, întoarce **EOF**.

Închiderea este absolut necesară pentru fișierele în care s-a scris ceva, dar poate lipsi dacă s-au făcut doar citiri din fișier.

#### IB.11.4. Operații uzuale cu fișiere text

**Accesul la fișiere text se poate face**

- **fie la nivel de linie**
- **fie la nivel de caracter**

**dar numai secvențial.**

Deci nu se pot citi/scrie linii sau caractere decât în ordinea memorării lor în fișier și nu pe sărite (aleator)!

Nu se pot face modificări într-un fișier text fără a crea un alt fișier, deoarece nu sunt de conceput deplasări de text în fișier!

Pentru citire/scriere din/în fișierele standard *stdin/stdout* se folosesc funcții cu nume puțin diferit și cu mai puține argumente, dar se pot folosi și funcțiile generale destinate fișierelor disc. Urmează câteva perechi de funcții:

Sintaxa	Descriere
<b>int fgetc (FILE * f);</b> <b>// saugetc (FILE*)</b>	Citește un caracter din <i>f</i> și îl întoarce ca un unsigned char convertit la int,  Returnează <b>EOF</b> dacă s-a întâlnit sfârșitul de fișier sau în caz de eroare.
<b>int fputc (int c, FILE * f);</b> <b>// sauputc (int, FILE*)</b>	Scrie caracterul cu codul ascii <i>c</i> în fișier
<b>char * fgets( char * line, int max, FILE *f);</b>	Citește maxim n-1 caractere sau până la <i> n</i> inclusiv, și le depune în <i>s</i> , adaugă la sfârșit <i> 0</i> dar nu elimină terminatorul de linie <i> n</i> . Returnează adresa șirului.  La eroare întoarce valoarea <b>NULL</b> .
<b>int fputs (char * line, FILE *f);</b>	Scrie șirul <i>line</i> în fișier, fără caracterul <i> 0</i> .  La eroare întoarce <b>EOF</b> .

**Detectarea sfârșitului de fișier** se poate face și cu ajutorul funcției *feof* (*Find End of File*):

**int feof ( FILE \*fp);**

- testează dacă s-a ajuns la *end-of-file* al fișierului referit de fp
- returnează 0 dacă nu s-a detectat sfârșit de fișier la ultima operație de citire, respectiv o valoare nenulă (adeverată) pentru sfârșit de fișier.

Atenție! Rezultatul lui *feof* se modifică după încercarea de a citi după sfârșitul fișierului!

Se va scrie în fișierul de ieșire și -1, rezultatul ultimului apel al funcției *fgetc*:

```
while ( ! feof(f1))
    fputc(fgetc(f1), f2);
```

Soluția preferabilă pentru ciclul de citire-scriere caractere este următoarea:

```
while ( (ch=fgetc(f1)) != EOF)
    fputc ( ch, f2);
```

*Exemplu:*

```
// citire și afișare linii dintr-un fișier
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>

int main()
{
    FILE *fp;
    char s[80];
    if ( (fp=fopen("c:\\test.c","r")) == NULL ) {
        printf ( "Nu se poate deschide la citire fișierul!\n" );
        exit (1);
    }
    while ( fgets(s,80,fp) != NULL )
        printf ( "%s", s);
    fclose (fp);
    return 0;
}

/*
Scriere sub formă de litere mici caracterele dintr-un fișier în alt fișier
numele sursei și destinației transmise în linia de comandă.

Lansarea în execuție a programului:
copiere fișier_sursa.dat fișier_dest.dat
*/
#include<stdio.h>
#include<ctype.h>

int main(int argc, char** argv){
    FILE * f1, * f2; int ch;
    f1= fopen (argv[1], "r");
    f2= fopen (argv[2], "w");
    if ( f1==0 || f2==0) {
        puts (" Eroare la deschidere fișiere \n");
```

```

    return 1;
}
while ( (ch=fgetc(f1)) != EOF)          // citește din f1
    fputc ( tolower(ch),f2);          // scrie în f2
fclose(f1);
fclose(f2);
return 0;
}

```

În principiu se poate citi integral un fișier text în memorie, dar în practică se citește o singură linie sau un număr de linii succesive, într-un ciclu repetat până se termină fișierul (pentru a se putea prelucra fișiere oricât de mari).

Pentru actualizarea unui fișier text prin modificarea lungimii unor linii, ștergerea sau inserția de linii se va scrie un alt fișier și nu se vor opera modificările direct pe fișierul existent.

### IB.11.5. Intrări/ieșiri cu conversie de format

Datele numerice pot fi scrise în fișiere disc fie în format intern (mai compact), fie transformate în șiruri de caractere (cifre zecimale, semn ș.a).

Un fișier text ocupă mai mult spațiu deoarece formatul șir de caractere necesită și caractere separator între numere. Avantajul este că un fișier text poate fi citit cu programe scrise în orice limbaj sau cu orice editor de texte sau cu alt program utilitar de vizualizare fișiere!

Funcțiile de citire-scriere cu conversie de format și editare sunt:

**int fscanf (FILE \* f, char \* fmt, ...)**

**realizează citirea cu format dintr-un fișier; analog scanf**

**int fprintf (FILE \* f, char \* fmt, ...)**

**identică cu printf cu deosebirea că scrie într-un fișier**

Pentru aceste funcții se aplică toate regulile de la funcțiile *scanf* și *printf*.

Un fișier text prelucrat cu funcțiile *fprintf* și *fscanf* conține mai multe câmpuri de date separate între ele prin unul sau mai multe spații albe (*blanc, tab, linie nouă*). Conținutul câmpului de date este scris și interpretat la citire conform specificatorului de format pentru acel câmp.

Exemplu de creare și citire fișier de numere:

```

FILE * f;                                // f = pointer la fișier
int x;

// creare fișier de date:
f = fopen("num.txt", "w");                // deschide fișier
for (x=1;x<=100;x++)
    fprintf(f,"%4d", x);                  // scrie un numar

fclose(f);                                // inchidere fișier

// citire și afișare fișier creat:
f=fopen("num.txt", "r");
if ( (f == NULL) ) {
    printf ( "Nu se poate deschide la citire fișierul!\n" );
    exit (1);
}

```

```
while (fscanf(f,"%d", &x) == 1)           // pana la sfirsit fișier
    printf("%4d", x);                     // afișare numar citit
```

Exemplu:

Într-un fișier de tip text sunt păstrate valorile reale ale unei măsuratori sub forma:

```
nr_măsuratori
val1
val2
val3 ...
```

Să se scrie programul care afișează numărul de măsurători și valorile respective.

Se vor adăuga la fișier noi măsuratori până la introducerea valorii 0.

Rezolvare:

```
#include <math.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <ctype.h>
#define MAX 100

void afiseaza(double *mas,int nrm){
    int i;
    for (i=0; i<nrm; i++)
        printf ("Masuratoarea %d = %6.2e\n", i+1, mas[i]);
}

void loadmas (FILE *fp, int *nrm, double *mas){
    int i=0;
    fscanf (fp,"%d", nrm);
    if (*nrm>MAX) *nrm = MAX;
    for ( ; i<*nrm; i++)
        fscanf (fp, "%lf", &mas[i]);
}

int main(){
    FILE *fp;
    double masur[MAX], mas_noua=1;
    char nume_fis[12];
    int nr_mas;

    printf ("nume fisier:");
    gets (nume_fis);
    if ( (fp = fopen(nume_fis, "r+") ) == 0 ){
        printf ("nu exista fisierul\n");
        exit (1);
    }
    loadmas (fp,&nr_mas,masur);
    afiseaza (masur,nr_mas);
    fclose(fp);

    if ( (fp = fopen(nume_fis, "a") ) == 0 ){
        printf ("nu exista fisierul\n");
        exit (1);
    }
}
```



```

}
printf ("\nmasuratori noi:\n");
while( nr_mas++<MAX-1){
    scanf("%lf",&mas_noua);
    if(mas_noua) fprintf (fp, "%lf\n", mas_noua);
    else break;
}
fclose(fp);

if ( (fp = fopen(ume_fis, "r+") ) == 0 ){
    printf ("nu exista fisierul\n");
    exit (1);
}
fprintf (fp, "%d", --nr_mas);
fclose (fp);
return 0;
}

```

### IB.11.6. Funcții de citire-scriere pentru fișiere binare

Un fișier binar este format în general din articole de lungime fixă, fără separatori între articole. Un articol poate conține:

- un singur octet
- un număr binar (pe 2, 4 sau 8 octeți)
- structură cu date de diferite tipuri

Funcțiile de acces pentru fișiere binare *fread* și *fwrite* pot citi sau scrie unul sau mai multe articole, la fiecare apelare. Transferul între memorie și suportul extern se face fără conversie sau editare (adăugare de caractere la scriere sau eliminare de caractere la citire). Prototipuri funcții intrare/iesire (fișiere binare – b):

**size\_t fread (void \*ptr, size\_t size, size\_t nmemb, FILE \*fp)**

Citește la adresa **ptr** cel mult **nmemb** elemente de dimensiune **size** din fișierul referit de **fp**

**size\_t fwrite (void \*ptr, size\_t size, size\_t nmemb, FILE \*fp)**

Scrie în fișierul referit de **fp** cel mult **nmemb** elemente de dimensiune **size** de la adresa **ptr**

*Exemple:*

```

int a[10];
fread (a, sizeof(int), 10, fp);
fwrite(a, sizeof(int),10,fp);

```

De remarcat că primul argument al funcțiilor *fread* și *fwrite* este o adresă de memorie (un pointer): adresa unde se citesc date din fișier sau de unde se iau datele scrise în fișier.

Al doilea argument este numărul de octeți pentru un articol, iar al treilea argument este numărul de articole citite sau scrise. Numărul de octeți citați sau scriși este egal cu produsul dintre lungimea unui articol și numărul de articole.

Rezultatul funcțiilor este numărul de articole efectiv citite sau scrise și este diferit de argumentul 3 numai la sfârșit de fișier (la citire) sau în caz de eroare de citire/scriere!

Dacă știm lungimea unui fișier și dacă este loc în memoria RAM atunci putem citi un întreg fișier printr-un singur apel al funcției *fread* sau putem scrie integral un fișier cu un singur apel al funcției *fwrite*. Citirea mai multor date dintr-un fișier disc poate conduce la un timp mai bun față de repetarea unor citiri urmate de prelucrări, deoarece se pot elimina timpii de așteptare pentru poziționarea capetelor de citire – scriere pe sectorul ce trebuie citit (rotație disc plus comandă capete).

Programul următor scrie mai multe numere întregi într-un fișier disc (unul câte unul) și apoi citește conținutul fișierului și afișează pe ecran numerele citite.

```
int main () {
    FILE * f; int x; char * numef ="num.bin";
    // creare fișier
    f=fopen(numef,"wb"); // fișier in directorul curent
    for (x=1; x<=100; x++)
        fwrite (&x,sizeof(float),1,f);
    fclose(f);

    // citire fișier pentru verificare
    if ( (f=fopen(numef,"rb")) == NULL ) { // fișier in directorul curent
        printf ( "Nu se poate deschide la citire fișierul!\n" );
        exit (1);
    }
    printf("\n");
    while (fread (&x,sizeof(float),1,f)==1)
        printf ("%4d ",x);
    fclose(f);
    return 0;
}
```

Lungimea fișierului *num.bin* este de 200 de octeți, câte 2 octeți pentru fiecare număr întreg, în timp ce lungimea fișierului *num.txt* creat anterior cu funcția *fprintf* este de 400 de octeți (câte 4 caractere ptr fiecare număr). Pentru alte tipuri de numere diferența poate fi mult mai mare.

De obicei articolele unui fișier au o anumită structură, în sensul că fiecare articol conține mai multe câmpuri de lungimi și tipuri diferite. Pentru citirea sau scrierea unor astfel de articole în program trebuie să existe (cel puțin) o variabilă structură care să reflecte structura articolelor.

Exemplu de definiție a structurii articolelor unui fișier simplu cu date despre elevi și a funcțiilor ce scriu sau citesc articole ce corespund unor variabile structură:

```
typedef struct {
    char nume[25];
    float medie;
} Elev;

// creare fișier cu nume dat
void creare(char * numef) {
    FILE * f; Elev s;
    f=fopen(numef,"wb");
    printf ("Nume și medie ptr. fiecare student: \n");
    while (scanf ("%s %f ", s.nume, &s.medie) != EOF)
        fwrite(&s,sizeof(s),1,f);
    fclose (f);
}
```

```

// afișare conținut fișier pe ecran
void listare (char* numef) {
    FILE * f; Elev e;
    if ( (f=fopen(numef,"rb")) == NULL ) { // fișier in directorul curent
        printf ( "Nu se poate deschide la citire fișierul!\n" );
        exit (1);
    }
    while (fread (&e,sizeof(e),1,f)==1)
        printf ("%s %6.2f \n",e.ume, e.medie);
    fclose (f);
}

// adaugare articole la sfârșitul unui fișier existent
void adaugare (char * numef) {
    FILE * f; Elev e;
    if ( (f=fopen(numef,"ab")) == NULL ) { // fișier in directorul curent
        printf ( "Nu se poate deschide la citire fișierul!\n" );
        exit (1);
    }
    printf ("Adaugare nume și medie:\n");
    while (scanf ("%s%f", e.ume, &e.medie) != EOF)
        fwrite (&e, sizeof(e), 1, f);
    fclose (f);
}

```

### IB.11.7. Funcții pentru acces direct la datele dintr-un fișier

Accesul direct la date dintr-un fișier este posibil numai pentru un fișier cu articole de lungime fixă și înseamnă posibilitatea de a citi sau scrie oriunde într-un fișier, printr-o poziționare prealabilă înainte de citire sau scriere. Fișierele mari care necesită regăsirea rapidă și actualizarea frecventă de articole vor conține numai articole de aceeași lungime.

În C poziționarea se face pe un anumit octet din fișier, iar funcțiile standard permit accesul direct la o anumită adresă de octet din fișier. Funcțiile pentru acces direct din *stdio.h* permit operațiile următoare:

- Poziționarea pe un anumit octet din fișier (*fseek*).
- Citirea poziției curente din fișier (*ftell*).
- Memorarea poziției curente și poziționare (*fgetpos, fsetpos*).

Poziția curentă în fișier este un număr de tip *long*, pentru a permite operații cu fișiere foarte lungi. Poziția se obține printr-un apel al funcției *ftell*:

**long int ftell (FILE \*fp)**

Întoarce valoarea indicatorului de poziție

- pentru fișier binar: numărul de octeți de la începutul fișierului
- pentru fișier text: o valoare ce poate fi utilizată de *fseek* pentru a seta indicatorul de poziție în fișier la această poziție.

Funcția *fseek* are prototipul următor :

**int fseek (FILE \*fp, long int offset, int poziție)**

**poziționează indicatorul de poziție la valoarea dată de *offset* față de:**

- SEEK\_SET sau 0 ⇔ **începutul fișierului**

- SEEK\_CUR sau 1 ⇔ **poziția curentă**
- SEEK\_END sau 2 ⇔ **sfârșitul fișierului**

*Offset* reprezintă numărul de octeți față de punctul de referință.

Exemple:

- poziționarea la sfârșitul fișierului: **fseek (fp, 0, SEEK\_END)**
- poziționarea la caracterul precedent: **fseek (fp, -1, SEEK\_CUR)**
- poziționarea la începutul fișierului: **fseek (fp, 0, SEEK\_SET)**

Atenție! Poziționarea relativă la sfârșitul unui fișier nu este garantată nici chiar pentru fișiere binare, astfel că ar trebui evitată!

Ar trebui evitată și poziționarea față de poziția curentă cu o valoare negativă, care nu funcționează în toate implementările!

Funcția *fseek* este utilă în următoarele situații:

- Pentru re-poziționare pe început de fișier după o căutare și înainte de o altă căutare secvențială în fișier (fără a închide și a redeschide fișierul)
- Pentru poziționare pe începutul ultimului articol citit, în vederea scrierii noului conținut (modificat) al acestui articol, deoarece orice operație de citire sau scriere avansează automat poziția curentă în fișier, pe următorul articol.
- Pentru acces direct după conținutul unui articol (după un câmp cheie), după ce s-a calculat sau s-a găsit adresa unui articol cu cheie dată.

Într-un fișier text poziționarea este posibilă numai față de începutul fișierului, iar poziția se obține printr-un apel al funcției *ftell*.

Modificarea conținutului unui articol (fără modificarea lungimii sale) se face în mai mulți pași:

- Se caută articolul ce trebuie modificat și se reține adresa lui în fișier (înainte sau după citirea sa);
- Se modifică în memorie articolul citit;
- Se readuce poziția curentă pe începutul ultimului articol citit;
- Se scrie articolul modificat, peste conținutul său anterior.

Exemplu de secvență pentru modificarea unui articol:

```
pos=ftell (f);
fread (&e,sizeof(e),1,f );           // poziția înainte de citire
. . .
// modifica ceva in variabila e
fseek (f,pos,0);                       // re-poziționare pe articolul citit
fwrite (&e,sizeof(e),1,f );          // rescrie ultimul articol citit
```

Memorarea poziției curente sau poziționarea se pot realiza utilizând următoarele funcții:

**int fgetpos (FILE \*fp, fpos\_t \*poziție)**

- memorează starea curentă a indicatorului de poziție al fluxului referit de *fp* în *poziție*;
- întoarce 0 dacă operația s-a realizat cu succes!

**int fsetpos (FILE \*fp, const fpos\_t \*poziție)**

- setează indicatorul de poziție al fluxului referit de *fp* la valoarea dată de *poziție*

**void rewind (FILE \*fp)**

- setează indicatorul de poziție al fluxului referit de *fp* la începutul fișierului

*Exemplu:*

Funcție care modifică conținutul mai multor articole din fișierul de elevi creat anterior.

```
// modificare conținut articole, dupa cautarea lor
void modificare (char * numef) {
    FILE * f;
    Elev e;
    char nume[25];
    long pos;
    int  ef;

    if ( (f=fopen(numef,"rb+")) == NULL ) {// fisier in directorul curent
        printf ( "Nu se poate deschide la citire fișierul!\n" );
        exit (1);
    }

    do {
        printf ("Nume cautat: ");
        scanf ("%s",nume);
        if (strcmp(nume, ".") == 0) break; // datele se termină cu un punct

        // cauta "nume" în fișier
        fseek (f, 0, 0); // readucere pe inceput de fișier
        while ( (ef=fread (&e, sizeof(e), 1, f)) ==1 )
            if (strcmp (e.nume, nume)==0) {
                pos= ftell(f) - sizeof(e);
                break;
            }
        if ( ef < 1) break;

        printf ("noua medie: ");
        scanf ("%f", &e.medie);

        fseek (f, pos, 0); // pozit. pe inceput articol gasit
        fwrite (&e, sizeof(e), 1, f); // rescrie articol modificat
    } while (1);

    fclose (f);
}

int main(){
    char name[]="c:elev.txt";
    creare (name);
    listare (name);
    adaugare (name);
    modificare (name);
    listare (name);
    return 0;
}
```

### IB.11.8. Fișiere predefinite

Există trei *fluxuri predefinite*, care se deschid automat la lansarea unui program:

- *stdin* - fișier de intrare, text, este intrarea standard - tastatura
- *stdout* - fișier de ieșire, text, este ieșirea standard - ecranul monitorului.
- *stderr* - fișier de ieșire, text, este ieșirea standard de erori - ecranul monitorului.

Ele pot fi folosite în diferite funcții, un exemplu practic este funcția *fflush* care golește zona tampon (*buffer*) asociată unui fișier.

#### Observatii

- Nu orice apel al unei funcții de citire sau de scriere are ca efect imediat un transfer de date între exterior și variabilele din program!
- Citirea efectivă de pe suportul extern se face într-o zonă tampon asociată fișierului, iar numărul de octeți care se citesc depind de suport: o linie de la tastatură, unul sau câteva sectoare disc dintr-un fișier disc, etc.
- Cele mai multe apeluri de funcții de I/E au ca efect un transfer între zona tampon (anonimă) și variabilele din program.
- Este posibil ca să existe diferențe în detaliile de lucru ale funcțiilor standard de citire-scriere din diferite implementări (biblioteci), deoarece standardul C nu precizează toate aceste detalii!

#### Funcția *fflush*

Are rolul de a goli zona tampon folosită de funcțiile de I/E, zonă altfel inaccesibilă programatorului C. Are ca argument variabila pointer asociată unui fișier la deschidere, sau variabilele predefinite *stdin* și *stdout*.

***fflush (FILE\* f);***

Exemple de situații în care este necesară folosirea funcției *fflush*:

- Citirea unui caracter după citirea unui câmp sau unei linii cu *scanf*:

```
int main () {
    int n;
    char s[30];
    char c;

    scanf ("%d",&n);           // sau scanf ("%s",s);
    // fflush(stdin);         // pentru corectare

    c = getchar();             // sau scanf ("%c", &c);
    printf ("%d \n",c);        // afiseaza codul lui c
    return 0;
}

/* va afișa 10 care este codul numeric al caracterului terminator de
linie \n, în loc să afișeze codul caracterului c, deoarece după o
citire cu scanf în zona tampon rămân unul sau câteva caractere
separator de câmpuri ('\n', '\t', ' '), care trebuie scoase de acolo
prin fflush(stdin) sau prin alte apeluri scanf. */
```

- Funcția *scanf* oprește citirea unei valori din zona tampon ce conține o linie la primul caracter separator de câmpuri sau la un caracter ilegal în câmp (de ex. literă într-un câmp numeric)! În cazul repetării unei operații de citire (cu *scanf*) după o eroare de introducere în linia anterioară (caracter ilegal pentru un anumit format de citire) în zona tampon rămân caracterele din linie care urmau după cel care a produs eroarea!

```
do {
    printf ("x, y = ");
    err = scanf ("%d%d", &x, &y);
    if ( err == 2 ) break;
    fflush (stdin);
} while (err != 2);
```

**Observație:** După citirea unei linii cu funcțiile “gets” sau “fgets” nu rămâne nici un caracter în zona tampon și nu este necesar apelul lui “fflush”!

- Se va folosi periodic *fflush* în cazul actualizării unui fișier mare, pentru a evita pierderi de date la producerea unor incidente (toate datele din zona tampon vor fi scrise efectiv pe disc):

```
int main () {
    FILE * f;
    int c;
    char numef[]="TEST.DAT";
    char x[ ] = "0123456789";

    f=fopen (numef,"w");
    for (c=0;c<10;c++)
        fputc (x[c], f);
    fflush (f);      // sau fclose(f);

    f=fopen (numef,"r");
    while ( (c=fgetc(f)) != EOF)
        printf ("%c", c);
    return 0;
}
```

### IB.11.9. Redirecarea fișierelor standard

Trebuie observat că programele C care folosesc funcții standard de I/E cu consola pot fi folosite, fără modificări, pentru preluarea de date din orice fișier și pentru trimiterea rezultatelor în orice fișier, prin operația numită redirecarea (redirecționare) a fișierelor standard. Prin redirecarea, fișierele standard se pot asocia cu alte fișiere.

Redirecarea se face prin adăugarea unor argumente în linia de comandă la apelarea programului.

*Exemplu:*

```
fișier_exe < fișier_1 > fișier_2
```

În acest caz, preluarea informațiilor se face din fișier\_1, iar afișarea informațiilor de ieșire se face în fișier\_2.

*Exemple:*

```

/*
 * Copierea conținutului unui fișier în alt fișier utilizand redirectarea
 * Folosind redirectarea fișierelor standard, se va lansa printr-o linie de
 * comandă de forma:
 *   copiere1 <fișier_sursa.dat >fișier_dest.dat
 * Și atunci următorul program va avea același rezultat ca și când s-ar citi
 * din fișier_sursa.dat * și s-ar scrie în fișier_dest.dat
 */

#include <stdio.h>
int main(void){
    char c;
    while ( (c=getchar()) != EOF )
        putchar(c);
    return 0;
}

```

```

/*
 * Exemplu de program "filter":
 * filter este numele unui program (fișier executabil) care aplică un filtru
 * oarecare pe un text pentru a produce un alt text
 * Folosind redirectarea fișierelor standard, se va lansa printr-o linie de
 * comandă de forma:
 * filter <input - citire din input și scriere pe ecran
 * filter >output - citire de la consola și scriere în output
 * filter <input >output - citire din input și scriere în output
 */

#include <stdio.h>
// pentru funcțiile gets,puts
int main () {
    char line[256]; // aici se citește o linie
    while ( gets(line) != NULL) // repeta citire linie
        if ( line[0]=='/' && line[1]=='/') // daca linie comentariu
            puts (line); // atunci se scrie linia
    return 0;
}

```

Utilizarea comenzii *filter* fără argumente citește și afișează la consolă; utilizarea unui argument de forma *<input* redirecțiază intrările către fișierul *input*, iar un argument de forma *>output* redirecțiază ieșirile către fișierul *output*.

Redirectarea se poate aplica numai programelor care lucrează cu fișiere text.



### IB.11.10. Anexa. Fișiere în C++

Fișierele sunt în C++ variabile de tipurile *ifstream* (*input file stream*), *ofstream* (*output file stream*) sau *fstream* (care permit atât citire cât și scriere din fișier).

Operațiile de citire/scriere se pot realiza fie prin funcții specifice, fie prin operatorii de inserție în flux (<<) sau extragere din flux (>>). Pentru a putea fi folosite, fișierele disc trebuie deschise, utilizând funcția *open* și închise după folosire utilizând funcția *close*.

*Exemplu de scriere într-un fișier text:*

```
ofstream ofile;
char nr[4];
ofile.open ("numere.txt");
for (int i=1;i<100;i++)
    ofile << itoa (i,nr,10)<< endl;
ofile.close();
```

La citirea dintr-un fișier text există două diferențe față de scriere:

- Trebuie detectat sfârșitul de fișier cu una din funcțiile *eof()*, *good()* sau *bad()*.
- Citirea cu operatorul >> repetă ultima linie citită din fișier și de aceea se preferă funcția *getline* (cu argument de tip *string* și nu vector de caractere).

*Exemplu de citire din fișierul text creat anterior:*

```
ifstream ifile; char nr[4];
ifile.open ("numere.txt");
while (ifile.good()) { // while ( ! ifile.eof() ) {
    ifile >> nr;
    cout << nr << endl;
}
ifile.close(); // poate lipsi
```

Se poate verifica dacă deschiderea fișierului a reușit cu funcția *is\_open()* :

```
if (! ifile.is_open()) cout << "eroare la deschidere\n";
```